

Anlægget af Banerne. Jeg vil ogsaa erindre om, at vi alle her have været enige om, at Dobbeltsporet paa Fyn skulde være Nr. 1, og at dets Gennemførelse var nødvendig af Hensyn til den gennemgaaende Trafik. Men naar dette Anlæg er nødvendigt, og man ved at gennemføre det i Aar, opnaar, at Anlægget af de øvrige Baner fremmes, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem for Bræstrup kan have saa meget imod den Erklæring, den højtærede Minister i saa Henseende afgav.

Chr. Rasmussen: Jeg skal lige saa lidt denne Gang, som sidst jeg havde Ordet, komme ind paa Detailler i det foreliggende Lovforslag, og jeg føler mig saa meget mindre fristet dertil, som der ikke indenfor de forskellige Partier synes at herske stor Enighed om det foreliggende Lovforslag og de derpaa opførte Baner. Jeg skal derfor om den Side af Sagen kun tillade mig et Par Bemærkninger.

Paa Grundlag af Udtalelser af det ærede Medlem for Lyngby (Wilmann) gav den højtærede Minister en lille Oversigt over, hvad det vil koste at gennemføre elektrisk Drift paa forskellige Banestrækninger i Nærheden af København. Den højtærede Minister syntes i Almindelighed ikke utilbøjelig til at gaa med til en saadan Drift, men mente kun, at i Øjeblikket kunde han paa Grund af de dermed forbundne Udgifter ikke komme ind derpaa. Den højtærede Minister henviste endvidere til, at nu blev der Lejlighed til at gøre et Forsøg med saadan Drift paa Strækningen Aarhus—Randers, idet man ved det foreliggende Lovforslag vilde give Koncession paa en Bane mellem disse to Punkter i Forbindelse med en Bane til Hornslet. Jeg vil i Almindelighed sige, at man temmelig sikkert ikke kan overføre Erfaringerne fra en elektrisk Bane mellem Aarhus og Randers til Forholdene ved København, som ere af en ganske anden Beskaffenhed. Dette skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, men det forekommer mig dog, at der er Anledning til i nogen Grad at tage den Tanke op, som det ærede Medlem for Lyngby forleden udkastede, selv om man ikke vil tage alt med, hvad han mente, man burde tage med. Om man blot vilde nøjes med én enkelt af de Strækninger, han nævnte, forekommer det mig, at der vilde være al mulig Anledning til at søge at realisere denne Tanke paa Strækningen København—Klampenborg, hvor der skal anlægges et nyt Dobbeltspor til en helt ny Damp-Jernbane, og hvor man ikke, hvis

man vil gaa over til et elektrisk Anlæg, er bunden til, at der i Forvejen er en Bane, som ikke er kassabel. Pengene til Anlæg af et nyt Dobbeltspor ere bevilgede, Materiellet, der skal til, vil sikkert komme bag efter. Nu mener den højtærede Minister, at et elektrisk Anlæg vil blive meget dyrt, — jeg tror, den højtærede Minister nævnte omtrent 8 Mill. Kroner —, medens en Damp-Jernbane ikke vil koste meget over Halvdelen. Men naar man ser paa den betydelige Sum, der vil medgaa til Anlægget, maa man samtidig se paa, hvad man faar for disse Penge, og man faar ganske sikkert betydeligt mere, end man vilde faa for den Sum, et nyt Damp-Jernbanespor vilde koste. Ved elektrisk Drift vilde Indtægterne stige i overordentlig Grad, og jeg er vis paa, at man vilde faa en god Forrentning selv af 8 Mill. Kroner. Gaa vi derimod nu til at anlægge et Dobbeltspor for Dampdrift, har det lange Udsigter med nogen Sinde at komme over til elektrisk Drift. Det vil vist blive overordentlig vanskeligt. Selv om den højtærede Minister ikke vilde gaa videre, burde det tages op til meget alvorlig Overvejelse, om man ikke burde gaa over til elektrisk Drift for dette Stykke Bane, som ikke kan komme til at kollidere med noget, og som ikke kan komme i Klammeri med bestaaende Anlæg.

Jeg skal dernæst med et Par Ord henvende mig til det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard). Jeg kan, hvad hans Udtalelser angaar i det store og hele, underskrive, hvad der blev udtalt af den højtærede Minister. Men jeg skal tillade mig at føje lidt til, da det ærede Medlem jo omtalte min og mit Partis Stilling. Det ærede Medlem talte om, at de saakaldte borgerlige Partier altid havde hævdet, at Ejendomsretten var ukrænkelig og ikke maatte røres. Men vi Socialdemokrater hævde sandelig ogsaa, at Ejendomsretten ikke maa krænkes, men det kan jo være, at det ærede Medlem og jeg ere uenige om, hvad man skal forstaa ved Ejendomsretten. Det ærede Medlem mener, at den Merværdi, der tilvejebringes for de Ejendomme, der støde op til de paagældende Baner, bør de private Grundejere inkassere. Den have de Ejendomsret til. Det protesterer jeg bestemt imod. De have intet som helst foretaget sig for at frembringe denne Værdistigning, og som Følge deraf have de ingen som helst Ret til at inkassere den. Den tilhører ikke den enkelte Grundejer, men Samfundet, og denne Ejendomsret vil jeg ikke være med til at